

Λήξαντος τὴν 31^η Ὀκτωβρίου τοῦ 5^{ου} ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30^{ην} παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΛΑΝ

[Συνέχεια]

Ὁ Ἀριστείδης Κεσέρ μαθὼν τὴν εἰδησιν ἠσθάνθη ζωηρὰν χαρὰν.

Θὰ παρίστατο εἰς πραγματικὴν μάχην, ἥτις θὰ παρείχεν αὐτῷ ἀξιόλογον θέμα ἱερογραφημάτων.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ ἔχαιρεν ἐνδομύχως ὅτι τὸ ὄνομά του θὰ ἐφημίζετο εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Γαλλίας.

Ὅτε ὁ λοχαγὸς Βαλιγὰν διήλθε πρὸ τοῦ πύργου Σαιν Ζιλδὰς ἡ ἀκολουθία του παρίστα θέαμα ἐπιβλητικόν. Συνίστατο αὕτη ἐκ τριακοντάδος χωροφύλακων πεζῶν ἐν πολεμικῇ περιβολῇ καὶ εἴκοσι πέντε ἱππέων, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἐνωμοτίας τοῦ Μισό, ἥτις θὰ συνήντα τὴν συνοδίαν εἰς Πενοέ.

Ἐν τῷ πύργῳ ἐβασίλευεν ἐσχάτη ἀπελπισία. Πάντες ἠγνόουν ποῦ ν' ἀποδόσωσι τὸν φόνον τῆς δεσποινίδος δὲ Φοντερόζ.

Οἱ θεράποντες εὗρον περὶ τὴν Μαγευμένην Πέτραν τὰ τεμάχια τοῦ γραμματίου τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, ὅπερ, εἶχε σχίσει ὁ Κορεντίνος.

Ἡ μαρκησία ἔκλαιε πικρῶς, ἐξεμυστηρεύετο δὲ τὰ πάντα εἰς τὸν στρατηγόν.

Διέβλεπον θλιβερὰν ἐρωτικὴν ἱστορίαν εἰς τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο τέλος.

Ὁ στρατηγὸς ἐν τούτοις συνεπάθει ἔτι διὰ τὸν ὠραῖον Κερανδάλ, δὴν πολλάκις εἶχε συναντήσει.

— Δ'Εστρέλ, εἶπεν.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπλησίασε.

— Στρατηγέ μου;

— Θέλεις νὰ με συνοδεύσης;

Ὁ λοχαγὸς ἐδίστασεν.

— Ἀλλὰ, στρατηγέ μου... ἐψέλισε.

— Δὲν φοβεῖσαι;

— Ὅχι, βεβαίως.

— Ἐμαθες τί περὶ τῆς μικρᾶς;

— Ἀγνοῶ ποῦ εὐρίσκεται. Ἰσως εἶναι μαζὺ με τοὺς ληστές.

— Πηγαίνωμεν νὰ ἴδωμεν;

Ὁ Βινίκ ἐπλησίασε.

— Θὰ σὰς ἀκολουθήσω, στρατηγέ μου, ἂν θέλετε. Ἀλλ' οὐδὲν θὰ κατορθώσητε. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐξ ὀρειχάλκου καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς κανένα τὴν εἴσοδον.

Ὁ λοχαγὸς Βαλιγὰν καὶ ἡ συνοδία του διήρχοντο τὸ δάσος.

Ὁ μικρὸς Ζοσίλ ἰδὼν αὐτοὺς ἀνέκραξεν:

— Ἐρχονται, ἔρχονται οἱ ἐχθροί.

Ὁ Ἰάκωβος ἐμέτρησεν αὐτούς.

— Πενήντα, εἶπε. Δὲν εἶναι πολλοί. Δὲν θ' ἀποθάνωμεν σήμερον.

Καὶ ἀποτεινόμενος τῷ μικρῷ ὑπηρέτῃ:

— Φύγε, Ζοσίλ. Φύγε γρήγορα.

Ὁ Ζοσίλ ἀνηγέρθη.

— Ὅχι, ὄχι, εἶπε. Θέλω νὰ ἴδω.

— Μείνε λοιπὸν καὶ κρύψου. Θὰ μοι δίδεις τὰ ὄπλα.

— Τί θὰ συμβῇ; ἔλεγεν ὁ στρατηγὸς συγκεκινημένος τῷ Βινίκ.

— Φοβερὰ πράγματα, στρατηγέ μου. Οἱ Κερανδάλ εἶναι λέοντες καὶ ὀπλισμένοι.

— Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ τότε, συνεπέρανεν ὁ Σαμβερζό. Ἀς ἴδωμεν.

Ὁ Ἰάκωβος παρετήρει τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλ' ἡ προσδοκία του ἦν ματαία.

Ὁ δ'Εστρέλ εἶχε κλεισθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἦτο μεσημβρία.

Ἡ ἀμάξα τῶν δικαστῶν ἀφικνεῖτο πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Πενοέ, ἔνθα ἤδη ὁ στρατὸς τοῦ λοχαγοῦ Βαλιγὰν ἦν παρατεταγμένος.

Ἀποῦ κατήλθον ὁ εἰσαγγελεὺς λίαν ἡρεμὸς, ὁ ἀνακριτὴς λίαν τεταραγμένος καὶ ὁ γραμματεὺς λίαν περίεργος, τὸ φορεῖον ἀπεμακρύνθη καὶ ἐκρύβη ὀπισθεν τῶν τοίχων τῆς ἐκκλησίας.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ὁ ἱερεὺς τοῦ Πενοέ ἐξῆλθε τοῦ πυλῶνος τῆς ἐπαύλεως, οὗτινος ἡ θύρα μόλις ἀνοιχθεῖσα ἐπανεκλείσθη πάλιν.

Ὁ ταλαίπωρος ἱερεὺς εἶχε μεταβῇ ἵνα ἱκετεύσῃ τοὺς φίλους αὐτοῦ νὰ μὴ ἀντισταθῶσιν, ἀλλὰ νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν.

Πάντες ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτούς.

Εὐκόλως λοιπὸν θὰ ἐξηφανίζοντο.

Οἱ Κερανδάλ ὅμως ἦσαν ἀκαμπτοί.

Ὁ Ἰ6 ἐφάνετο ὁ σταθερότερος.

— Νὰ με σύρουν δύο χωροφύλακες! ποτέ!

Ὁ ἱερεὺς λοιπὸν ἔφερε τοῖς δικασταῖς τὴν τελευταίαν τῶν Κερανδάλ ἀπόφασιν.

Ἡθέλῃσε νὰ πείσῃ τὰς γυναῖκας ν' ἀπέλθωσιν.

Ἡ Ἀγνή εἶχε ριφθῇ εἰς τὸν τράχηλον τοῦ Κορεντίνου, ἡ δὲ Ροζίνα εἰς τὸν τοῦ Ἰ6.

Ἡ Μαριάννα ἠγνόει τὰ συμβαίνοντα, ἐν ἀναισθησίᾳ διατελοῦσα.

Ὁ στρατηγὸς ἐφάνη, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἱερεὺς ἔλεγε τῷ κυρίῳ δὲ Βουζιέρ καὶ τῷ λοχαγῷ ὅτι εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ προσπάθειά του.

Δὲν ὑπελείπετο αὐτῷ ἢ ν' ἀποσυρθῇ.

Ἐπεκράτησε τότε ἐπίσημος σιγὴ, μεθ' ἧς ἀντήχησαν τὰ τύμπανα.

Ὁ εἰσαγγελεὺς, σοβαρὸς, ἐστράφη πρὸς τὸν λοχαγόν καὶ εἶπεν αὐτῷ:

— Πράξατε τὸ καθήκόν σας.

Καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ἀπεμακρύνθη.

Τέσσαρες χωροφύλακες ἐπροχώρησαν πρὸς τὸν πυλῶνα ὀπλισμένοι διὰ πελέκων.

Τὸ παράθυρον ἠνοίχθη καὶ ὁ Ἰ6 ἐφάνη ἄοπλος.

Ἡ Ροζίνα ἐκράτει αὐτὸν πάντοτε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Μὴ ἐγγίσετε τὴν οἰκίαν, εἶπεν.

Εἰς τὸ πρῶτον κτύπημα δὲν ἐγγυῶμαι διὰ τὴν ζωὴν σας.

Κρότος πελέκων ἐπὶ τῆς θύρας ἀπήντησε τῇ ἀπειλῇ ἐκείνῃ.

Τῇ αὐτῇ ὅμως στιγμῇ πυροβολισμὸς ἐρρίφθη ἀπὸ τινος πυργίσκου τῆς ἐπαύλεως καὶ ὁ βραχίον, ὁ κρατὼν τὸν πέλεκυν, συνετρίβη.

— Πῦρ! διέταξεν ὁ λοχαγός.

Οἱ πυροβολισμοὶ ἀντήχησαν ὡς εἰς μάχην.

Αἱ σφαῖραι τῶν σασπεῶ προσέκρουον ἐπὶ τοῦ γρανίτου, θραύουσαι τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου πυρός ὁ Ἰ6 ἐξέβαλε φοβερὰν κραυγὴν.

Ἡ Ροζίνα κατέπεσε πρὸ τῶν ποδῶν του.

Σφαῖρα ἐπληξεν αὐτὴν θανασίμως εἰς τὸ στῆθος.

Ὁ Ἰ6 τότε ἐγένετο ἑξαλλος ἐκ τῆς ὀργῆς.

Ἐνηγκαλίσθη ἀπαλψίς τὴν φίλην του, ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ στόμα, καὶ λαβὼν ὄπλον ἐμιμήθη τοὺς ἀδελφούς του, οἵτινες ὁλονὲν ἐπυροβόλουν εὐστόχως.

Αἱ σφαῖραι αὐτῶν παρήγαγον καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς τινὰ τῆς ὥρας λεπτά, ὁ μικρὸς τοῦ Βαλιγὰν στρατὸς ἀποδεκατισθεὶς ὑπεχώρησε ζητῶν καταφυγὴν εἰς τὰς καλύβας τοῦ χωρίου.

Ἡ πλατεία ἦν ἀπρόσιτος.

Ὁ Μισὸ εὐρίσκετο μακρὰν τῆς προσβολῆς.

— Ἰδοὺ ἐνωμοτάρχᾳ, ἔλεγεν ὁ Κρελούς, δὲν σὰς εἶπα ὅτι εἶναι δύσκολον τὸ πρᾶγμα. Ἰδοὺ ἐφονεύθησαν οἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν ἀνδρῶν μας.

Οἱ προσβαλόντες τὴν εἴσοδον χωροφύλακες εἶχον κρυβῇ εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ πυλῶνος παραιτούμενοι τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄλλοι ἐκ τῶν συντρόφων τῶν, ἐπιχειρήσαντες ν' ἀναρριχηθῶσι διὰ τῶν τοίχων, δὲν ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι, καταρριφθέντες εἰς τὰς τάφρους ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν πολιορκουμένων.

Οἱ ὑπερασπισταὶ λοιπὸν τοῦ νόμου διέτλουν εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν.